

være et artsmangfoldighedssynspunkt, men noget strengt naturbeskyttelsessynspunkt er det jo ikke.

Om gødskning af arealer, der er beskyttet efter § 3, foreslås det, at ministeren kan indgå frivillige aftaler herom. Begrundelsen er, at der ikke skal være restriktioner i gødningsanvendelsen ud over de krav, der i forvejen stilles til landmændene i disse områder, på samme måde som der stilles krav til alle andre landmænd om gødskningsplaner, gødskningsregnskaber osv.

Jeg vil gerne sige det, så det ikke kan misforstås, at gødskning i hidtidigt omfang, altså som man plejer at gøre, ikke kræver tilladelse, som reglerne er i dag. Derimod, hvis man vil øge gødskningsstrykket i større omfang end hidtil, vil det være en ændring af tilstanden og derfor naturligvis i overensstemmelse med loven kræve en dispensation.

Gødskning af moser og overdrev vil altid kræve dispensation, idet selve eksistensen af disse naturtyper, som er stærkt truede og i alvorlig tilbagegang i vores samfund, er betinget af, at der ikke hidtil har været gødsket.

Forslagsstilleren vil gerne af med den hjemmel, som naturbeskyttelsesloven giver miljøministeren til at fastsætte præciserende eller supplerende regler om gødskning af § 3-arealerne. Hjemmelen er aldrig blevet anvendt, og der er heller ikke planer herom, men regeringen ser ikke nogen grund til at fjerne hjemmelen. Den er fornuftig at have, og hvis en anvendelse af reglen skulle blive aktuel, vil det selvfølgelig blive drøftet med alle berørte parter, herunder naturligvis også jordbrugets organisationer.

Med hensyn til forslaget om, at DN, altså Danmarks Naturfredningsforening, ikke længe skal kunne rejse fredningssag, kan jeg kort og klart sige, at det er imod regeringens politik og imod hele traditionen i det danske naturfredningsarbejde at mindske den folkelige indflydelse på og engagementet i naturbeskyttelsen i Danmark.

Danmarks Naturfredningsforening har arbejdet på det her felt i mange, mange år og har rejst langt de fleste fredningssager, vel at mærke relevante og velbegrundede fredningssager. Det ses bl.a. af, at langt de fleste af foreningens fredningsforslag er blevet gennemført af såvel fredningsnævnene som af Naturklagenævnet.

Ud over at svække den folkelige indflydelse på naturbeskyttelsen her i landet vil en ophævelse af foreningens ret til at rejse fredningssager altså indebære, at den fremtidige beskyt-

telsesindsats på dette vigtige område vil blive væsentligt indskrænket.

Jeg mener snarere, at vi skal snakke om og diskutere spørgsmålet om, hvordan det folkelige engagement kan øges inden for andre områder af naturbeskyttelsen. Har vi f.eks. den rigtige afgrænsning af, hvem der kan klage? Jeg kan nævne en konkret sag, som jeg har fået forelagt, bare for at nævne et eksempel, hvor en lokalt engageret partiorganisation, som havde haft miljø højt på sin dagsorden, protesterede over en bestemt afgørelse, der var truffet, jeg tror i et amt, men det er jeg ikke sikker på, og blev afvist i Naturklagenævnet med henvisning til, at politiske organisationer i lokalområdet ikke er klageberettigede.

Sådan er reglerne. Jeg tror, at man må indrømme, at sådan skal de fortolkes. Det er ikke nogen forkert afgørelse, der er truffet. Men det kan man da diskutere. Skal det virkelig være umuligt for politiske organisationer – er vi ikke netop interesserede i, at de engagerer sig? Jeg er altså slet ikke tilhænger af det her med, at det kun er myndigheder, der må behandle disse sager, og frivillige, folkelige organisationer skal holde sig væk. Jeg er slet ikke enig i dette elitære synspunkt. Slet, slet ikke enig.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (DF):

Jeg vil godt sige til ministeren, at det, der bringer mig herop, er ministerens positive indledning om den gode debat, vi har haft i dag, og hvor positivt det hele er, og så svinger ministeren sig op og siger: Det her forslag burde snarere hedde afskaffelse af ferske engarealer og overdrev.

Men inden vi ligesom starter debatten om dette forslag, håber jeg, at jeg kan få lov at konkludere – og at ministeren er enig i – at når vi bruger vores grundlovssikrede ret til at komme med et forslag, kan det jo altså ikke hjælpe, at vi stiller forslag om afskaffelse af ferske engarealer og overdrev, så det er i modstrid med den lov, der gælder om naturbeskyttelse.

Så jeg går ud fra, at ministeren er enig i, at overskriften er rigtig, og så kan vi diskutere indholdet ud fra det. Det vil være uheldigt, hvis vi sidder og taler om hver sit forslag.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Det var lige et opklarende spørgsmål til miljøministeren, for jeg hørte miljøministeren sige, at